# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **P. H. C.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2017, č. j. MV-101108-4/SO-2015, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 5. 2018, č. j. 30 A 123/2017 - 54,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

## Odůvodnění:

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 6. 5. 2015, č. j. OAM-6123-10/DP-2015, zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žalobcově žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání osoby samostatně výdělečně činné.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji shora specifikovaným rozsudkem zamítl.

[4] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 28. 5. 2018 blanketní kasační stížnost.

[5] Nejvyšší správní soud jej proto ve výroku III. usnesení ze dne 7. 6. 2018, č. j. 4 Azs 178/2018 - 8, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení

doplnil kasační stížnost ze dne 28. 5. 2018 o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, a uvedl, co navrhuje (petit). Rovněž jej poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, soud ji odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[6] Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 8. 6. 2018 (pátek). Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dne 9. 7. 2018 (pondělí). Stěžovatel však na výzvu k doplnění kasační stížnosti nereagoval. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

[7] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *„[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně*“. Podle odst. 3 téhož ustanovení *„[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.*

[8] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *„[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.*

[9] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu a přes výzvu Nejvyššího správního soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnil. Takto formulovanou kasační stížnost považuje kasační soud za nedostačující ve smyslu požadavků vyplývajících z § 106 odst. 1 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

[12] Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost se opírá o ustanovení § 10 odst. 3 větu třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož *„byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.“* Tento soudní poplatek bude vyplacen žalobci k rukám jeho zástupce z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu